

Eder, hvorfor i al Verden være saa haarde mod dem, der have det haardt nok aligevel!

P. Solm: Jeg ønsker kun at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger, inden denne Debat afsluttes, og disse Bemærkninger ere navnlig for mit Bedkommende blevne saa meget mere nødvendige, efter at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sidst har havt Ordet. Jeg vil gjøre disse Bemærkninger nærmest om, hvorfor jeg er gaaet med til det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem, som nu talte, sagde, at det var et Forslag, som, efter hvad han kunde skjønne, var et Kompromisforslag, inden det kom herind i Thinget. Jeg vil da sige, at Forberedelserne til dette Forslag ere foregaaede, inden jeg blev Medlem af Udvalget, idet jeg nemlig ikke var Medlem af dette Udvalg fra Begyndelsen af, da det blev nedsat om den Lov, som det ærede tidligere Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) og jeg indbragte, og naar jeg dengang, da jeg i Udvalget arbejdede sammen med de andre Medlemmer af den oppositionelle Retning om mit Forslag, kom ind paa ogsaa at arbejde sammen med dem om dette Forslag og kom til det Resultat, at der ikke var nogen Grund for mig til ikke at være Medforslagsstiller, da var Hovedsagen den, at jeg ønskede den mindst mulige Diskussion om det Spørgsmaal, som dette Lovforslag omhandlede. Jeg ønskede det debatteret paa den bedste Maade heri Salen for at komme til Kundskab om, hvorledes de enkelte Medlemmer og navnlig de enkelte Partier stillede sig til denne Sag, det er for mig Hovedsagen. Jeg har ligesaa lidt som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ventet, at der skulde komme noget Endeligt ud af dette Lovforslag under dette politiske Regimente, og jeg behøver heller ikke at sige, at dette Forslag aldeles ikke repræsenterer mit principale Standpunkt i denne Sag. Det, jeg ønsker her at sige, er altsaa kun, at, naar jeg gik med, saa var det Hovedsagen fra mit Synspunkt at faae denne Sag bragt ind heri Thinget gennem dette Forslag til Debat, saaledes at Standpunkterne kunne komme til at klares, og Folk komme til at se, hvorledes deres Repræsentanter staa lige overfor Fattigforfølgelsen i det Hele, hvorledes de ville være med til at hjælpe de Trængende i Samfundet. Jeg kan ogsaa tilføie efter den Diskussion, der gik forud om det Forslag, som jeg alene har indbragt, at jeg ogsaa fra mit principale Standpunkt har den Grund til at gaa med til det, at det inde-

holder en Paragraf om Statstilskud, og man maa vel indrømme efter Ministerens Udtalelser igaar, at det vilde se underligt ud, da der nu engang er arrangeret et Op-løb mod Statskassen, om jeg saa ikke var med, man vilde da savne en Figur, som man ellers er vant til at se, eller som bliver bestyldt for at være med hertil.

Jeg har Grund til altid at være med at forlange, at den Kasse, som den ubemidlede Del af Befolkningen i saa høj Grad har været med til at fylde, ogsaa en Gang imellem skal aabnes til Fordel for denne Samfundsklasse. Ethvert Forslag, som ellers i sin Form indeholder en rimelig Tanke, og som gaar ud paa, at Staten skal træde til for at støtte og hjælpe de Smaa, vil altid i mig finde om ikke en Medforslagsstiller saa dog i ethvert Tilfælde en Ven. Derfor er jeg gaaet med til dette Forslag, jeg har ikke været med til at indgaa noget Kompromis eller venter, at nu skulde man strax blive varm om Hjerteret i Anledning af denne Sag. Den ærede Kultusminister har i Dag udtalt sig kort og klart, og det er i Grunden præsigt. Han har sagt, at give Statstilskud gaar ikke an. Ja, jeg fortaar det godt, at naar det dreier sig om de Fattige, er man altid saa lempelig med at lade Staten træde til. Jeg kan ogsaa talke den ærede Minister, fordi han har givet mig Ret i min Paastand i Gaar overfor det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage), idet jeg udtalte, at naar han vilde bevare de humane Anstalter, var det kun de Anstalter, paa hvis Vedelse han og hans Venner fortrinnsvis havde Indflydelse. Det har han ogsaa selv i Dag viist ved sine Udtalelser, idet han nemlig i haarde Ord kritiserede de Bestyrelser, som der vare hist og her, og som gavede Penge ud til de Fattige uden Kontrol. Det var naturligvis Bestyrelser, hvormed han og hans Venner ikke havde Noget at gjøre; thi ellers vilde han naturligvis ikke have omtalt dem paa denne Maade. Den ærede Minister og det ærede Medlem fra Fredensborg vil ikke være med til, at den almindelige Valgrets Indehavere faae Vedelsen og Styrelsen af denne Kasse gennem Valgretten, de ville selv fortrinnsvis have den. Jeg fik altsaa Ret i min Paa-stand i Gaar. Pengene møde vi overalt, fortrinnsvis Ret for Pengene er det, de Herrer forlange. Derfor er det ogsaa suldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem for Middelfart (H. Jensen) bemærkede, at det er Livssynet, det kommer an paa. Men det Livssyn, de Herrer have, er et ganske andet end det, vi have, og førend de Herrer forandre deres Livssyn, komme de aldrig til at